SLAGELSE LÆRERKREDS.
KREDS 54
Matildevej 9, 4200 SLAGELSE. TLF. 58 52 82 88.

email 054@dlf.org www.slagelselærerkreds.dk

Mundtlig beretning

2013.

Forslag til opdeling af beretningen:

Emne	Underpunkt	Mundtlig beretning	Skriftlig beretning
Kommunernes Landsforening/ Overenskomst-forhandlingerne	Forholdet til KL	3 - 5	
	Overenskomstforhand-lingerne	6 – 8	3
	Konflikt	8	
Regeringen/under-visningministeren	Folkeskolereformen	5 – 6, 8 - 9	4
Kommunale forhold	Økonomi	10	4
	Kommunalvalg	11	
	Skolestruktur		
	Inklusion	10 - 11	
	MED-udvalgene		5 - 6
Kredsforhold	Lærernes løn- og arbejdsforhold	6	7
	Uddannelsesforhold	9	
	Beskæftigelsesforhold		
	Faglige forhold		9
	Arbejdsmiljøforhold		10
	Organisatoriske forhold		8
	Pædagogiske forhold		9
	Sagsbehandling		7
	Medlemsarrangementer		8
	Pensionistfraktionen		11
	Kredsens økonomiske forhold		9

Mundtlig beretning 2013

Der er situationer, der bare kalder på bestemte sange. Der er nogle sange, der skal og kan synges igen og igen.
Når man går i parken for at se fodboldlandsholdet, så løber det koldt ned af ryggen, når 40 tusinde sammen synger nationalsangen. Det skaber sammenhold.
Når jeg ved midnat nytårsaften har fjernsynet tændt for at ramme det rigtige tidspunkt for at komme ind i det nye år, så forventer jeg, at nytårsklokkerne følges op af koret, der synger "Vær velkommen herrens år". Det er en tradition.

Da vi for 14 dage siden var i Odense sammen med 2200 tillidsrepræsentanter og sang foreningssangen, gav det gåsehud.

For få minutter siden sang vi også foreningssangen. Det må vi gøre til en tradition. Den skaber sammenhold.

Det er utroligt, hvor aktuel teksten i den sang er, og hvor mange vinkler, der er. Men måske er den i virkeligheden tidløs og evig aktuel.

"Der er meget, som splitter i tiden, og vejen er lang.
Der er kræfter, som truer selv arbejdets brusende sang.
I en brændende verden, hvor mennesker sulter ihjel,
kan vi vise, vi alle har ansvar for mer' end os selv. "

Ja tænker jeg – det er det, det handler om. At kæmpe for medlemmernes vilkår uden at miste perspektivet for, at skolen er en del af en større sammenhæng.

Vi er samlet til generalforsamling i en fagforening, hvor vi legitimt varetager lærernes arbejdsforhold. Men vi er mere end det. Vi er også en faglig forening, der kæmper for udviklingen af folkeskolen og vores arbejdsplads.
Det tager vi del i. Selv om det kan være svært, når vores arbejde står for skud i offentligheden.

Og for skud det har folkeskolen og lærerne så sandelig stået i den seneste tid.

Det er i det lys, vi skal se den kamp om folkeskolen, der udspiller sig, og i det lys vi skal forstå de to billeder, som i øjeblikket tegnes af lærerne i medierne. Billedet af den professionelle lærer, billedet af lønarbejderen.

På den ene side handler det om **folkeskolens kerneopgave**, hvor vi som dygtige, professionelle lærere meget ansvarligt varetager elevernes undervisning. Tager ansvar for deres udvikling. Vi er hjertet i skolen. Ja, vores samvær med eleverne er af så afgørende betydning for elevernes udvikling og læring, at de faktisk ville profitere af at være endnu mere sammen med os, end de er lige nu, siger og tegner ministeren.

”I tro på at børnenes drøm kan blive virkelighed”.

På den anden side har vi Kommunernes Landsforenings billede af **lønarbejderen**, læreren, der går hjem hver dag kl. 13-14 stykker, som har lange ferier, som kun tænker på at komme hjem og klippe hæk, købe ind i Brugsen, som forsvarer sine velerhvervede rettigheder i form af en rigid og bureaukratisk arbejdstidsaftale, der forhindrer en udvikling af folkeskolen. Lærerarbejdet fremstilles som en loppetjans, hvor man bare arbejder en 3-4 fire timer om dagen. Ja lærere over 60 år har oven i købet 28 skattefinansierede feriedage udover, hvad alle andre har!

Det første billede bliver tegnet af vores undervisningsminister i præsentationen af udspillet til folkeskolereformen.

Det andet billede tegnes af KL, som dygtigt og gennem en nærmest hetzagtig indsats de sidste mange måneder har fremstillet myten om lærerne og deres organisation som udviklingsfjendske, dovne og genstridige.

Undervisningsministerens og Michaels Zieglers to forskellige billeder er fint orkestreret til at spille sammen.

For et af målene med de to kampagnebilleder er at skabe grobund for, at lærerne gennem en ændring af deres arbejdstid skal finansiere den nye folkeskolereform.

Christine Antorini roser faggruppen, alt mens Michael Ziegler miskrediterer den.

Men kærlige klap på kinden samtidig med, at man totalt nedgør folks arbejdsindsats, det giver vi ikke meget for.

KL har for nylig åbnet en ny hjemmeside: www.meretidsammen.dk.

Hør bare disse eksempler fra hjemmesiden – under overskriften myter og fakta.

Rigide regler bestemmer, hvor meget tid lærerne bruger til bestemte opgaver

Alle medarbejdere har arbejdstidsregler, der sætter den ydre ramme om arbejdstiden, fx at arbejdstiden svarer til gennemsnitligt 37 timer om ugen. Men for folkeskolelærere er reguleringen langt mere vidtgående. Her dikterer reglerne, hvor lang tid der må bruges til bestemte arbejdsopgaver – fx undervisning og opgaver i tilknytning til undervisningen, herunder forberedelse.

Et andet eksempel: Arbejdstidsreglerne hylder automatik fremfor reelle behov

Den erfarne lærer, som udelukkende underviser skolens 9. klasser i dansk og har gjort dette i 25 år, har det samme antal timer til bl.a. at forberede sig som hans unge, relativt nyuddannede kollega, der underviser i både dansk og matematik og på forskellige klassetrin. Reglerne tager heller ikke højde for, om læreren skal forberede undervisning i en ”mønsterklasse” eller i en mere udfordrende klasse.

Og endelig: Lærere over 60 år holder 4½ uger ekstra fri årligt

Alle lærere på 60 år og derover har ret til 175 timers ekstraordinær frihed hvert år. Det følger af de eksisterende arbejdstidsregler. Det svarer til ca. 4½ uge om året. Den såkaldte "60-årsregel" betyder altså, at de lærere, der har mest erfaring, automatisk har 4½ uges ekstra skattefinansieret frihed om året. Denne fridagsordning er unik for uddannelsessektoren og kendes ikke fra andre områder i den offentlige sektor.

"Her er i sandhed tale om udtalelser, som truer selv arbejdets brusende klang"

Man skal være gjort af et særligt stof for at klare mosten – for at være folkeskolelærer. Et robust og stærkt materiale, og det er vi så nok også.

For nylig var der en artikel i Politikken, der handlede om vor tids politiske våben: **SNIGORDET**. Ord, der er smedet og brugt med den hensigt at stemme os positive eller negative om en sag. I kender nogle af ordene: Lømmelpakke, smagsdommere, sultecirkulære, det grå guld, fjumreår, betalingsring, cafépenge.

KL har i deres kampagne mod lærerne ikke været så kreative, at de ligefrem har opfundet nye ord,- de har måske ikke haft tid nok til at forberede sig, men alligevel har de overvejet ordene ganske grundigt: Rigide regler, normalisering af lærernes arbejdstid, automatik fremfor reelle behov, skattefinansieret ferie, bureaukratisk.

Ord der har til formål at stigmatisere lærerne.

Hvad er det så striden står om? To forhold: Finansiering af en folkeskolereform og ledelsesretten over arbejdstiden.

Den 25. februar bekendte **Christina Antorini** endelig kulør i et svar i Folketinget:

Citat: "En normalisering af lærernes arbejdstidsregler vil muliggøre, at lærerne tilbringer mere tid sammen med eleverne, hvorved antallet af timer i folkeskolen kan øges inden for en uændret udgiftsramme".

Ministeren skriver videre, "at reformen på landsplan vil betyde 1,5 millioner ekstra undervisningstimer - eller 2 millioner ekstra lektioner. Og 6 millioner aktivitetstimer (svarende til 8 millioner lektioner)."
"De nuværende lærere, børnehaveklasseledere og pædagoger mv. vil efter en normalisering af lærernes arbejdstidsregler tilsammen kunne dække størstedelen af de ekstra undervisningstimer og aktivitetstimer i den sammenhængende skoledag".

Så kan det ikke siges tydeligere. Lærerne skal levere mere undervisning med en højere kvalitet med mindre forberedelse. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Regeringen sætter oven i købet trumf på ved at antyde, at man er parat til at lovgive på området, hvis overenskomstforhandlingerne ikke giver det ønskede resultat! Det er en pistol for panden!

Det er helt uhørt, at en regering på denne måde blander sig i overenskomstforhandlingerne. Det er gift for den højt besungne danske model!

”Vi står ved en vanskelig front i den stadige kamp”

Men **Kommunernes Landsforening** går videre end det i deres krav til lærernes arbejdstid. De lægger op til, at der **ikke** skal være en arbejdstidsaftale for lærerne, der blandt andet kan regulere, hvor meget den enkelte lærer kan undervise, hvordan arbejdstiden er sat sammen, varslingsbestemmelser, regler for overtid mv. Det skal lederen i dialog med den enkelte lærer beslutte! Det vil blive et kæmpearbejde for skolelederne og vil give et enormt dårligt arbejdsmiljø! Problemet er ikke, at lærerne skal være på skolen i længere tid. Problemet bliver, at den enkelte skoleleder derved kommer til at værdisætte det enkelte fag og det enkelte klassetrin. Det vil være uundgåeligt, at der vil blive alt for stor forskellighed i den enkelte skoles vægtning af fag og klassetrin med konsekvens for kvaliteten. Vi synes ikke, det er en god idé i et fælles kommunalt skolevæsen. Næsten ligegyldigt, hvad en leder beslutter, vil det danne grobund for utilfredshed og oplevelse af uretfærdighed.

Jeg vil medgive, at det, at vi i den nuværende aftale stort set har ens tid – udtrykt i en faktor - til opgaver i tilknytning til undervisningen uafhængigt af fag, klasser og klassetrin ind imellem, kan opleves uretfærdigt. MEN det er en aftalt uretfærdighed, og derfor giver det ikke anledning til de store diskussioner på skolerne lærerne imellem.

Helt grundlæggende ønsker KL nu, at arbejdstid ikke mere skal være en del af en overenskomst – og ikke mere skal være aftalestof, men udelukkende være lederstyret i dialog med en enkelte. Det er ikke blot en alvorligt anslag mod Danmarks Lærerforening. Det er et anslag mod hele fagbevægelsen. Retten til at forhandle løn- og arbejdsforhold herunder arbejdstid er helt grundlæggende for overenskomstforhandlingerne.

Vi oplever ikke, at der har været reelle forhandlinger, men at KL bevidst kører efter en konflikt med det formål at få et regeringsindgreb, der passer dem. Det har fået de øvrige organisationer i det store kommunale fællesskab KTO op af stolene: Underskrivningen af KTO-forliget er foreløbig udsat, og der kommer sympatitilkendegivelser til vores sag. Gymnasielærerforeningen har støttet vores sag. Hovedparten af KTO bakker op om vore aktioner og senest har BUPL Midtsjælland skrevet følgende til os:

”Vi kan ikke stiltiende være vidner til, at den danske forhandlingsmodel undergraves af arbejdsgivere, som undlader at gå i realitetsforhandlinger og i stedet forsøger at diktere løsninger for en hel medarbejdergruppe. Accepterer vi dette nu, risikerer vi, at arbejdsgiverne også i fremtiden vil forsøge at tromle hen over enkelte faggrupper. Det er et alvorligt slag mod den danske model."

Alle i den danske fagbevægelse skal holde sig det digt, som præsten Martin Niemüller skrev i 30´ernes Tyskland, for øje:

Først kom de for at hente kommunisterne,
men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke kommunist.
Så kom de for at hente socialdemokraterne,
men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke socialdemokrat.
Så kom de for at hente fagforeningslederne,
men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke fagforeningsleder.
Så kom de for at hente jøderne,
men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke jøde.
Da de kom for at hente mig, var der ingen tilbage til at protestere.

KL´s strategi er helt klar. Først tager vi lærerne, så tager vi de andre bagefter.

KL har jo som bekendt varslet **lockout** med start d. 2. april. Forhandlingerne foregår i forligsinstitutionen, og det seneste møde var i fredags. Når der forhandles i forligsinstitutionen, skal der være ”radiotavshed”, så der er intet sluppet ud fra forhandlingerne, men vi forbereder os på en konflikt. En fagretslig konflikt har til formål at tvinge modparten tilbage til forhandlingsbordet og til at give indrømmelser. På det private arbejdsmarked er det først og fremmest frygten for større økonomiske tab, der skal knække modparten. Det er ikke så meget tilfældet på det offentlige arbejdsmarked. DLF´s strejkekasse kan blive tømt – vi har dog til 10 ugers konflikt, men de konfliktende lærere vil miste løn. Men kommunerne mister ikke penge – tværtimod. I en konflikt vil kampen først og fremmest komme til at stå om den offentlige mening. Hvem vil få størst sympati? Det er her kampen skal stå. Det er her, vores indsats skal lægges.

Vores fokus vil være:
Lærerne vil undervise – ikke konflikte.
En folkeskolereform skal ikke finansieres ved, at lærerne skal undervise mere og forberede sig mindre.
Vi ved, at det, der giver god undervisning, er kvalitet i undervisningen. Og kvalitet i undervisningen forudsætter god forberedelse.

Vi lavede i onsdags en grovskitse til aktiviteter og aktioner før og under en konflikt.

I morgen har underviserorganisationerne arrangeret demonstrationer i 4 store byer i landet. Vi håber, at rigtig mange af vore medlemmer vil deltage i København.

D. 25. marts møder vi op på byrådsmødet for at stille spørgsmål om byrådet holdning og ansvar for konflikten. Slagelse kommune er medlemmer af KL, og borgmesteren er oven i købet med i KL´s bestyrelse, så de har et ansvar for den aktuelle situation. Jeg vil her kraftigt opfordre Byrådet og Borgmesteren til at tage kontakt til KL og få KL´s forhandlere til at gå i realitetsforhandlinger.

Fra dag et i en konflikt vil der være planlagt aktiviteter hver dag – nogle gange aktiviteter for de lockoutede, nogle gange for alle vore medlemmer. Vi arbejder på at finde egnede steder, hvor de konfliktende lærere kan mødes hver morgen for at finplanlægge dagens aktiviteter. Det er lidt svært.

”Kan vi vise, vi alle har ansvar for mer’ end os selv.”

Forhandlingerne af **folkeskolereformen** er sat lidt på standby i øjeblikket her under overenskomstforhandlingerne, men som ovenfor vist er der jo en klar sammenhæng. Jeg vil alligevel opholde mig lidt ved reformforslaget. Det vil jo skulle forhandles lidt senere på foråret:

Formålet med reform er som bekendt at:

- Folkeskolen skal udfordre alle elever, så de bliver så dygtige, de kan.
- Folkeskolen skal mindske betydningen af social baggrund i forhold til faglige resultater.
- Tilliden og trivslen i folkeskolen skal styrkes blandt andet gennem respekt for professionel viden og praksis.

Det er tre vigtige hovedformål, som jeg let kan skrive under på. Der er da også gode elementer i reformforslaget: Mere dansk og matematik, flere muligheder for valgfag, mere anvendelse af IT, fokus på udskoling, fokus på inklusion, bedre efteruddannelse af lærere.

Men ingen af folkeskolens interessenter – Danmarks Lærerforening, Skolelederforeningen, Skole og Forældre, Elevorganisationen – har været inddraget! Det virker heller ikke som om, reformen hviler på et grundlag af empirisk viden om, hvad der giver eleverne den bedste undervisning. Den baserer sig snarere på regeringens fornemmelser for, hvad, de tror, der virker.

For eksempel:

- Hvilket problem er engelsk i første klasse en løsning på? Mon det ikke ville være bedst, at fundere det danske sprog først?

- Giver en længere skoledag med 30, 35 op til 37 timer en bedre undervisning? Muligvis, men det forudsætter, at lærerne har mulighed for at lave kvalitet i undervisningen. Kan de det, når der samtidigt lægges op til, at lærerne skal forberede sig mindre? **NEJ**
- Giver aktivitetstimer varetaget af pædagoger mulighed for at sammenkæde teoretisk undervisning med praktisk arbejde? **NEJ**
- Giver det nødvendigvis den bedste undervisning i alle tilfælde at satse på faglærere i alle fag? **NEJ.** Jeg tror, at det er vigtigt at diskutere fålærer- contra faglærerprincippet især i indskolingen. I den nye reform vil en første klasse teoretisk kunne have 8 forskellige lærere.

Det er afgørende vigtigt, at en reform bygger på den viden, som findes i forskning og praksis, og at alle skolens interessenter inddrages i reformen. I modsat fald famler vi som samfund i blinde og risikerer at bruge mange menneskelige og økonomiske resurser forgæves.

Christine Antorinis helhedstankegang har sin rod i børnehaverne. I Politiken i søndags siger hun: "Vi vil nedbryde skellet mellem leg, læring og undervisning. Det er samme helhedstanke, man også har i børnehaven. De små er jo i børnehave hele dagen, og der er jo lige præcis helhed med leg og læring på kryds og tværs."
Men kære Antorini, skolen er netop IKKE en børnehave.

Med Karen Ellemans ord – også fra Politiken søndag: "For Venstre er det ikke et mål, at skoledagen bliver længere. Målet er, at det faglige niveau skal forbedres. Det er afgørende, at skolen er et lærested. Ikke et værested".

OG så må regeringen endelig ikke glemme, at de, der skal gennemføre reformen, er de lærere, der måske bliver trynet med et regeringsindgreb. Det er ikke noget godt udgangspunkt!
Fremfor at presse eller lovgive lærerne til at undervise mere for at få finansieringen af folkeskolereformen til at hænge sammen, var det meget mere smart at få ansat nogle af vore ledige kolleger til at undervise de ekstra timer, det er nødvendigt. Det vil være til gavn for de ledige lærere, for skolen og for samfundet! Og såmænd ikke så meget dyrere for kommunerne. De skal jo betale dagpengene til de ledige lærere.

Slagelse kommune.
Men det er jo desværre ikke kun på nationalt plan, der sker ting, der får indflydelse på lærerarbejdet. Slagelse kommune kan også være med! Allerede nu er der indikationer på, at der skal ske besparelser både i indeværende år og i næste års budget. Kommunerne har samlet set fået beskåret deres serviceramme for 2014 med 2 mia. kr. Der er et vigende antal borgere i Slagelse. Prognosen siger 300 færre for 2014. Det betyder 18 mio. kr. i manglende indtægter fra staten. Vigende skattegrundlag og større udgifter til ledige. **Det vil medføre besparelser**. Så er det vigtigt at erindre

politikerne om, at siden 2009 er antallet af lærere i Slagelse kommune faldet med 18%, mens elevtallet kun er faldet med 2 %. Vi kan ikke tåle flere besparelser på skoleområdet.

Skolerne kommer ganske vist ud af 2012 med et samlet overskud på knap 20 mio. kr., men det er ikke et udtryk for, at skolerne svømmer i penge. Noget af overskuddet er opsparing til en større investering, men hovedparten stammer fra, at skolelederne er så bange for at komme ud med et underskud, at de oparbejder en pulje til imødegåelse af uforudsete udgifter. Det samme er i parentes bemærket også sket på daginstitutionsområdet. Det er helt og aldeles tåbeligt, at kommunen har et økonomisk styringssystem, der gør, at en del af de penge, der bevilges til eksempelvis skolerne, IKKE bruges til ansættelse af flere lærere. Dem ville der ellers være god brug for ude i virkeligheden. Det må være muligt at lave et system, så store uforudsete udgifter dækkes centralt.

Og det må være muligt at lave en ressourcetildelingsmodel, der ikke indeholder det kraftige incitament til konkurrence skolerne imellem om de samme elever, som den nuværende model gør. Det er ikke sundt for eleverne, skolerne eller et fælles skolevæsen. Vi skal samarbejde skolerne imellem. Det gør man ikke, hvis man oplever, at man er i konkurrence.

Inklusionen ruller ud over skolerne. Byrådet afsatte allerede fra 1. august særlige midler til forebyggende indsats i indskolingen især til flere undervisningstimer men også til andre forebyggende initiativer på skolerne. Har det virket? Tja, antallet af elever på heldagsskolerne er faldet! Det kan jo tilskrives de ekstra midler.
Nu kommer imidlertid anden bølge af inklusionen. Til specialpædagogisk bistand og vidtgående specialundervisning er der indlagt en besparelse på 10,5 mio. kr. i 2013. De skal hentes ved en anderledes organisering af tilbuddene og mere inklusion. Ved beskrivelse af et nyt og lavere serviceniveau. Og ved en ny budgettildelingsmodel.

Det kan være udmærket en gang imellem at se på organiseringen – gør vi det smarte og rigtige? Men et lavere serviceniveau og en ny budgettildelingsmodel, der giver skolerne ansvaret for udgifter til elever med særlige behov for op til 200.000,- kr. er bestemt ikke nogen garanti for, at elever med særlige behov får den nødvendige hjælp. Og hvor er midlerne til den øgede inklusion? Det påstås i beslutningsgrundlaget, at skolerne samlet set har fået 27 mio. til inklusionsfremmende tiltag i almenundervisningen, men det er jo bare de gamle midler til AKT og specialundervisning, der er tale om. De er jo allerede i brug på skolerne og kan jo derfor ikke bruges til at inkludere flere elever! Penge har aldrig kunne bruges flere gange!

Der skal rigtige penge med ud til en øget inklusion, og der skal sættes massivt ind med efteruddannelse af de mange lærere, der skal inkludere flere elever i normalundervisningen. Ellers vil det ikke lykkes.

Vi vil anbefale, at politikerne følger den nedsatte arbejdsgruppes anbefalinger til organisering og finansiering af elever med særlige behov!

Til november skal der være **kommunalvalg** i Danmark. Det bliver spændende. I Slagelse er der er allerede lagt op til en art præsidentvalg mellem Lis Tribler og Sten Knuth, og stort set alle beslutninger i Byrådet har det sidste år været præget af forsøg på at markere sig selv positivt og stille modparten i et dårligt lys. Jeg kan ikke finde ord til at beskrive de besynderlige beslutninger og handlinger, vi som måbende offentlighed har været vidne til i Byrådet og i de politiske partier. Jeg vil håbe, at kommunalvalget vil give byrådets flertal mulighed for at føre en politik med en noget klarere profil. Vi vil i hvert fald gøre vores til, at de opstillede partier og kandidater bliver udfordret på klare udmeldinger om deres politik – specielt på skoleområdet. Kommunen har et vigende befolkningstal og elevtal. Der er en skolestukturdebat, der ikke er afsluttet. Der er store udfordringer på inklusionsområdet. Der skal implementeres en ny arbejdstidsaftale for lærerne. Der skal implementeres en ny folkeskolereform.

Kommunen er som nævnt udfordret med **vigende indtægter og stigende udgifter** på de fleste områder. Er det, vi ser i disse år, den danske velfærdsmodels første dødskramper? Er der i virkeligheden nogen, der prøver at give velfærdsmodellen aktivt dødshjælp med begrundelse i en verdensomspændende krise? Er vi ved at skabe et samfund, hvor fællesskabet ikke mere er det bærende princip? Hvor pengene placeres via skattelettelser i borgernes lommer, og hvor vi skal forsikre os til goderne og i konkurrencens hellige navn bekæmper hinanden?

Lad mig minde om, at Danmark IKKE har en gældskrise, som i de sydeuropæiske lande. Vi har en forbrugskrise. De private husholdninger bruger ikke penge i øjeblikket og det offentlige MÅ ikke bruge penge i øjeblikket. OG lad mig minde om, at arbejdsløsheden i Danmark i dag IKKE er større end da Poul Nyrup Rasmussen tiltrådte som statsminister i 1993. Dengang talte vi ikke om massive nedskæringer i det offentlige!

Nedskæringerne på kommunens skoler rammer også **Slagelse Lærerkreds.** Vi har mistet rundt regnet 150 medlemmer igennem de seneste år. Det har vi forsøgt at klare ved kraftige beskæringer af budgettet, men nu går den ikke længere. Vi har derfor valg at indstille til generalforsamlingen, at kontingentet sættes op med 8,50 til i alt 488 kr. incl. det centrale kontingent. Det er stadig forholdsvis lavt.
Desuden lægger vi op til, at generalforsamlingen vil vedtage ændringer i kredsens vedtægter, så vi fremover er et styrelsesmedlem mindre. Det vil give en besparelse. Det vil også give et forøget arbejdspres på de tilbageværende styrelsesmedlemmer, men så må vi jo ind i en prioritering af de opgaver, vi løser.

Vi står lige midt i en meget hektisk periode. Vi ved endnu ikke, om lærerne bliver lockoutet. Vi kender ikke resultatet af overenskomstforhandlingerne. Vi kender ikke resultatet af forhandlingerne om en folkeskolereform. Vi kender ikke planlægningsgrundlaget for næste skoleår.

Men vi ved til gengæld, at der bliver brug for ALLE gode kræfter i den kommende tid. Såvel lærere, som tillidsrepræsentanter og kredsstyrelsesmedlemmer. Der skal hives ekstra ressourcer op af gemmerne. Det kan vi ikke gøre alene, men hvis vi står sammen og bakker hinanden op, så vil vi opleve, at 2 + 2 kan give meget mere end 4. Pas på hinanden og på Jeres tillidsrepræsentanter. De har trukket et stort læs, og de vil komme til at trække et endnu større læs i den kommende tid.

Det er ikke kedeligt at være ansat i den danske folkeskole og i Slagelse kommune! Her sker der noget! Bare der også sker noget godt i den kommende tid.

Jeg vil slutte med endnu et citat fra foreningssangen:

”Lad os glæde os over det udsyn, vort arbejde gi´r
Ved en daglig forening af gamle og nye værdier.
Vi har skabt Danmarks Lærerforening, så lad os stå ved:
Der, hvor menneskets værd bli´r forsvaret, må vi være med”.

Det var, hvad jeg havde valgt at tage med i dette års mundtlige beretning. Den er selvfølgelig meget præget af den helt aktuelle situation. Jeg er naturligvis villig til at kommentere andre forhold i relation til lærernes arbejde, kredsens arbejde eller forhold i kommunen. Jeg håber, at den samlede beretning – den skriftlige og den mundtlige – vil give anledning til kommentarer og synspunkter fra forsamlingen.

Med disse ord overgiver jeg beretningerne til generalforsamlingens behandling.